

Ben Stikvoort 80 jaar..... (dinsd. 11 december 2007)

..... en je ziet het hem niet aan. De hoofdredacteur van ons IVN blad Gulp & Geul is op 11 december 80 jaar geworden. Jaren en jaren lang heeft hij al de hoofdartikelen voor ons blad geschreven, maar ook befaamd zijn zijn omschreven ontmoetingen als gids in de orchideeëntuin van het Gerendal en zijn kerstverhalen.

Al in de 80-er jaren ging de geboren Leidenaar artikelen schrijven voor ons toenmalige IVN blad "De Dolsberg". En niet alleen zijn de teksten van zijn hand te vinden in onze "Gulp & Geul", maar ook zeer regelmatig in "De Natuurgids". Via de oude vrienden uit zijn scoutingtijd zijn artikelen van hem zelfs wereldwijd te lezen in speciaal uitgegeven scouting bladen. Het schrijven zit hem blijkbaar in het bloed, want het zijn niet alleen de losse artikelen voor de diverse bladen, maar hij is ook de auteur van meerdere boeken.

Saillant detail is dat Ben tot voor kort zijn kopij nog op een echte "wordprocessor" schreef. Voor mensen die al langere tijd op een pc werkten, was het best een nostalgisch gevoel om kopij te ontvangen op een printje. Nu, op zijn 80ste, levert Ben zijn kopij gewoon digitaal via de pc en mail aan. Hij heeft wel eerlijk toegegeven dat hij in het begin van deze nieuwe communicatiemethode naar de

ontvanger belde om zeker te weten of de mail wel echt was gearriveerd.....

Wij wensen Ben van harte proficiat en zien uit naar nog veel Stikvoortse verhalen.

-0-

Die bewuste ochtend is Ben bijzonder laat uit zijn bed. Tegen 09.00 uur ontvangt hij zijn tweede gelukwens (Frieda was natuurlijk de eerste) maar dan ook de moeite waard. Vanaf het andere eind van de wereld bracht een oude jeugdvriend en oud-scoutinglid zijn gelukwens aan deze 80-jarige over en hield duidelijk rekening met het tijdsverschil van 10 uren (lokale tijd was dus ca 19.00 uur).

Na een licht ontbijt en dit uitgebreide telefonisch contact en opende Ben zijn voordeur en voldeed daarmee aan zijn veelgehoorde uitspraak: mijn voordeur staat die 11e december open van 10.00 tot 22.00 uur voor iedereen die mij die dag wil bezoeken. Hij heeft het geweten !!!

Die dinsdag is er sprake van een vol huis. Zijn woonkamerkast krijgt een andere functie en lijkt wel een kopie van een bijzonder gevarieerde slijterij annex cadeauwinkel. Frieda is bijzonder blij met wat helpende extra handjes van familieleden. Iedereen is druk in de weer om iedere bezoeker te voorzien van drankjes en hapjes, aanvankelijk nog zoet maar later moeten de smaakpillen een beetje worden aangepast of bijgestuurd. Over opruimen en afwassen zullen we even niet nader op ingaan. Het huis lijkt te klein voor alle mensen die Ben even willen feliciteren maar gelukkig is er een goede roulatie van gasten zodat nieuwe bezoekers toch weer even een plekje vinden met tal van persoonlijke momenten met de jarige.

En Ben, ... deze is in zijn nopjes met alle bezoek en belangstelling. Trots toont hij zijn 17 zelf uitgegeven boekjes of publicaties, allemaal van zijn hand. Iedere bezoeker gaat naar huis met zijn piepjonge en dus laatste uitgave welke op zijn verjaardag officieel kennis maakt met de "buitenwereld". Het 17^e boekwerk telt ca. 100 pagina's en vanaf heden is "Zeven Bronnen" voor iedereen beschikbaar.

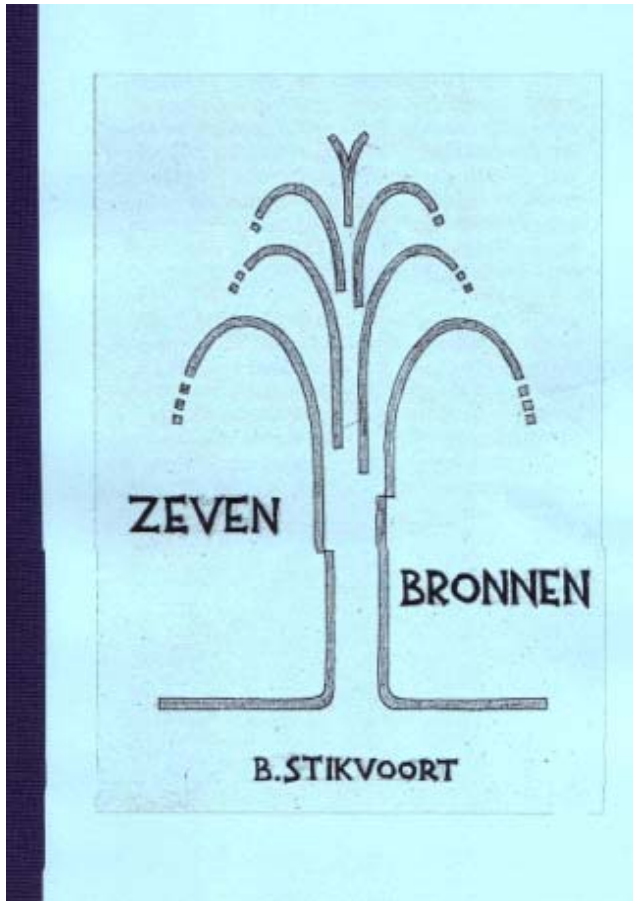
Als de vertegenwoordiger van onze afdeling tegen 19.30 uur arriveert mag hij gelijk aanschuiven voor een fris en romig fruittoetje, gevolgd door koffie. Ben heeft inmiddels de vloeibare attenties van onze leden, het bestuur en van de redactie wijselijk toegevoegd aan de enorme verzameling. De enorme kast in de huiskamer blijkt gewoon te klein om alle gaven te kunnen plaatsen. Zelfs tijdens zijn toetje wordt hij een drietal keren gebeld door mensen die even hun felicitaties willen overbrengen. Als Yke dit geweten had, had hij natuurlijk een ander tijdstip gekozen om Ben even persoonlijk te feliciteren. Na een poos arriveert ook een dame uit Cartiels welke weer een liter heerlijk geurende vloeistof toevoegt aan het assortiment.

Inmiddels zijn een aantal familieleden druk bezig om zich in huize Stikvoort een nestplaats te realiseren en anderen kozen voor een hotel in de omgeving.

Koffie en taart zorgen voor het vullen van de laatste gaatjes bij de eters en gasten kunnen hun gevoel van honger of dorst even terzijde schuiven. Verhalen schuiven voorbij en een 20 tal minuten na het vertrek van Mathilde verlaat ook de IVN-afgevaardigde dit warme huis. Zijn stoel werd gretig ingenomen door nieuw gearriveerde gasten.

Zijn nieuwste boekwerk handelt over 7 mensen die zijn huidige fundament vormden en de basis legden voor de man die hij nu is. Iedere gast op deze voor Ben zo heuglijke

dag krijgt zijn (voorlopig) laatste creatie mee naar huis. Vol dank en bewondering wil Ben eenieder kennis laten maken met hen, die zijn leven en toekomst op allerlei manieren en momenten hun invloed mee gaven. Deze (on)bewuste leermomenten blijken een bijzonder positieve invloed te hebben gehad op de levensweg van deze wereldmens. Met veel respect, dank en liefde kijkt hij naar het landschap waarin hij mag leven, naar die steeds verrassende en wonderbaarlijke natuur, naar die blonde fee met wie hij al zolang lief en leed deelt en naar al die andere personen die zijn leven karakter en genieten bepaalden. Als hij zelf over zijn leven begint te vertellen, merkt men dat hij in zijn boekwerk keuzes heeft moeten maken. Er waren immers zoveel meer mensen die kennis lieten maken met een stukje levenswijsheid. Ben beperkte zijn selectie tot zijn eigen zeven bronnen met het zo belangrijke levenswater waar geen mens zonder kan.